

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1215/2024
07.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА и других, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Верана Зечара, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду Кв 1487/24 од 05.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 07.11.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Верана Зечара, па се **УКИДА** правноснажно решење Вишег суда у Београду Кв 1487/24 од 05.07.2024. године и предмет враћа Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К 255/19 од 14.11.2023. године окривљеном АА досуђени су трошкови кривичног поступка у износу од 427.500,00 динара, на име награде и нужних издатака ангажованог браниоца, и наложено рачуноводству тог суда да у року од 60 дана од правноснажности решења, из буџетских средстава суда, уплати износ од 427.500,00 на текући рачун адвоката Верана Зечара. У преосталом делу, преко досуђеног износа, до траженог износа од 681.000,00 динара, захтев за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеног АА је одбијен.

Решењем Вишег суда у Београду Кв 1487/24 од 05.07.2024. године делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Верана Зечара, преиначено је решење тог суда К 255/19 од 14.11.2023. године, тако што је утврђено да трошкови кривичног поступка досуђени браниоцу окривљеног АА, адвокату Верану Зечару, износе 765.000,00 динара.

Против правноснажног другостепеног решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Веран Зечар, због повреде закона из члана

441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијано решење у смислу навода захтева, или побијано решење укине и предмет врати Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажно решење против кога је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, указује да је побијаним решењем учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на штету окривљеног.

Према одредби члана 265. став 1. ЗКП када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно у пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП одређено је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је ставом 2. тачка 7) истог члана прописано да трошкови кривичног поступка обухватају, између осталог, награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 43/2023 од 26.05.2023. године), која је ступила на снагу 03.06.2023. године, прописано је да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

Из списка предмета произлази да је решењем Вишег суда у Београду К 255/19 од 22.03.2023. године, које је правноснажно 08.05.2023. године, обустављен кривични поступак против окривљеног АА и других, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, по оптужници јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Кто 288/19 од 03.06.2019. године, услед одустанка јавног тужиоца од кривичног гоњења. Истим решењем, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Дакле, одлука о трошковима кривичног поступка, у конкретном случају, донета је пре ступања на снагу Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 43/2023 од 26.05.2023. године), па Врховни суд налази да окривљеном АА, на име награде и нужних издатака изабраног браниоца, адвоката Верана Зечара, за обављене процесне радње, припадају трошкови кривичног поступка

према Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/12...37/21), која је важила у време доношења одлуке о трошковима кривичног поступка.

Правилно је, према томе, Виши суд у Београду поступио када је побијаним решењем висину трошкова на име награде и нужних издатака изабраног браниоца окривљеног, адвоката Верана Зечара, обрачунао по Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката која је важила до 03.06.2023. године, а не по Тарифи која је ступила на снагу 03.06.2023. године, обзиром да адвокату припада награда за обављене процесне радње по Тарифи која је важила у време доношења одлуке о обавези накнаде трошкова, без обзира када је донета одлука о висини трошкова кривичног поступка-да ли пре или после 03.06.2023. године.

Међутим, одлучујући о трошковима окривљеног на име награде браниоца за приступ саслушању окривљеног АА пред јавним тужиоцем Првог основног јавног тужилаштва у Београду од 20.12.2013. године и приступ саслушању окривљеног пред судијом за претходни поступак Првог основног суда у Београду од 20.12.2023. године, Виши суд у Београду, у побијаном решењу погрешно закључује да ове радње браниоца представљају „континуирану одбрану и као такве се имају сматрати једном процесном радњом“.

Тарифним бројем 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, која је важила у време доношења одлуке о трошковима кривичног поступка, прописано је да се под процесном радњом, у смислу одредби Тарифног броја 2, 7. и 8. исте тарифе, подразумева свака радња полиције, тужиоца или суда о чијем предузимању се сачињава посебан записник. У ставу 4. истог тарифног броја, прописано је да у случају када полиција, тужилац или суд предузимају више процесних радњи сукцесивно, адвокату припада прописани износ награде за сваку појединачну процесну радњу којој је присуствовао или приступио.

У датој процесној ситуацији поступала су два потпуно различита и одвојена органа поступка у складу са својом надлежношћу, и то најпре јавни тужилац приликом саслушања окривљеног, а након тога, судија за претходни поступак поводом предлога за одређивање притвора, па се у конкретном случају ради о потпуно одвојеном поступку и одлучивању два различита органа поступка, поводом чега су и сачињена два одвојена записника, која имају различите правне последице по окривљеног.

Полазећи од изнетог и цитираних одредби Законика о кривичном поступку и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, Врховни суд налази да окривљеном АА припадају трошкови кривичног поступка на име награде браниоцу за присуство свакој од наведених процесних радњи, дакле и за приступ саслушању окривљеног пред јавним тужиоцем, и за приступ саслушању окривљеног пред судијом за претходни поступак. Према томе, погрешан је закључак нижестепеног суда да приступ браниоца окривљеног саслушању окривљеном пред јавним тужиоцем и пред судијом за претходни поступак представља „континуирану одбрану“, односно једну процесну радњу, па се основано захтевом за заштиту браниоца окривљеног АА, указује да је одлучујући на овај начин, Виши суд у Београду побијаним решењем учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

Сходно наведеном, налазећи да је побијаним решењем учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се основано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Верана Зечара, Врховни суд је усвојио захтев за заштиту законитости, укинуо побијано решење и предмет вратио Вишем суду у Београду на поновно одлучивање, да би у складу са примедбама изнетим у овој пресуди донео правилну, јасну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**